

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5529/07
06.03.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA advokata, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave - Regionalni centar Beograd, radi poništaja rešenja 02 br. 4311-32/2007 od 27.04.2007. godine, u pravnoj stvari doprinosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 06.03.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Filijale VV br. 431-1D/1163 od 07.04.2006. godine, a kojim mu je utvrđeno akontaciono zaduženje doprinosa za socijalno osiguranje za period 01.01.2006. do 31.12.2006. godine, s tim da mesečna akontaciona obaveza doprinosa za socijalno osiguranje iznosi 44.750,00 dinara, odnosno za januar i februar 2006. godine ukupno 89.500,00 dinara.

Podnetom tužbom tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Ukazuje da je u poreskoj prijavi koju je podneo prvostepenom poreskom organu omaškom prijavio prihod za 2006. godinu od 1.500.000,00 dinara, a trebalo je da upiše 500.000,00 dinara, što je realno. Ističe da drugostepeni organ nije ozbiljno razmotrio izjavljenu žalbu, već samo pobrojao zakonske odredbe na koje se pozvao, uz napomenu da mu je 2005. godine obaveza doprinosa za socijalno osiguranje utvrđena u iznosu od 83.777,94 dinara i da povećanje za 2006. godinu nije ekonomski opravdano, niti moguće. Posebno ističe da ostali poreski obveznici advokati, sa približno istim prihodima i stažom, doprinos za socijalno osiguranje plaćaju u mesečnom iznosu od 9.600,00 dinara, pa bi takav iznos trebalo i njemu da bude utvrđen. Predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u datom odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, nalazeći da je to rešenje doneto bez povreda pravila postupka i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava, odnosno odredbama čl. 12. st. 1. tač. 1. i 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Sl. glasnik RS" br. 34/03 ... 101/05), čl. 17. st. 1. tač. 18. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Sl. glasnik RS" br. 107/05, 109/05) i čl. 105. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ("Sl. glasnik RS" br. 71/03), na koje se tuženi organ pravilno poziva u osporenom rešenju. Ovo iz razloga što se iz spisa predmeta vidi da je prvostepeni organ utvrdio mesečno akontaciono zaduženje doprinosa za socijalno osiguranje za period od 01.01.2006. do 31.12.2006. godine, u iznosu od 44.750,00 dinara, tužiocu - osnivaču i vlasniku advokatske kancelarije, kao obvezniku doprinosa za socijalno osiguranje, u smislu čl. 7. - 9. Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje ("Sl. glasnik RS" br. 84/04 i 62/06), a postupajući po poreskoj prijavi, koju je sam tužilac podneo. U postupku po žalbi tuženi organ je pravilno našao da je žalba neosnovana i da tužilac uz žalbu nije priložio dokaze, kojima bi doveo u sumnju činjenice, na osnovu kojih je odlučeno u prvostepenom postupku, a na osnovu kojih mu je utvrđena akontaciona obaveza doprinosa za socijalno osiguranje za 2006. godinu. Pri tome su u obrazloženju osporenog rešenja ocenjeni svi navodi žalbe i za tu ocenu dati dovoljni i jasni pravni razlozi, a kako iste navode tužilac ponavlja u tužbi, to razloge iz obrazloženja osporenog rešenja ovaj sud u svemu prihvata, kao dovoljne i na zakonu zasnovane.

Sud je cenio i ostale navode iznete u tužbi, pa nalazi da oni kod iznetog činjeničnog i pravnog stanja ove upravno-pravne stvari, nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja.

Polazeći od iznetog, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 06.03.2008. godine, U. 5529/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Radojka Marinković, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VG